

Krajowy Związek Banków Spółdzielczych

Do druku nr 75

Krajowy Związek Banków
Spółdzielczych

ul. T. Eryka-Zeleńskiego 6/22-23
00-621 Warszawa

tel. (022) 875 30 30
fax. (022) 875 30 40

www.kzbs.org

KZBS/W/543/2015/MKEDS

Warszawa, 14 grudnia 2015 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 15.12.2015r.

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Beata Anna Tomaszewska

W związku z trwającymi pracami nad projektem ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych (druk 75) (zwanym dalej Projektem) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, jako izba gospodarcza działająca na podstawie art. 121 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe oraz ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, realizując swoje ustawowe i statutowe zadania pragnie przedstawić uwagi do przedmiotowego dokumentu.

Na wstępie pragniemy zaznaczyć, iż rozumiemy potrzebę pozyskania dodatkowych środków na finansowanie wydatków budżetu państwa, w tym wydatków na cele społeczne. Jednakże nakładanie dodatkowych obciążeń na sektor bankowy powinno być dokonywane z dużą rozwagą, oraz uwzględnieniem nowego otoczenia regulacyjnego, stawiającego temu sektorowi największe wyzwania w historii. Nie można pomijać bezprecedensowego obecnie skumulowania kosztów dostosowań sektora do nowych wymogów, poczynając od przepisów implementujących pakiet CRD IV/ CRR, dyrektywę PAD, znaczącego zwiększenia opłat na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego już w ramach zupełnie nowego modelu wyliczania opłat na rzecz funduszu gwarancyjnego oraz nowowprowadzanego funduszu przymusowej restrukturyzacji, w związku z implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190) a także dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149). Celem tych regulacji jest podniesienie poziomu bezpieczeństwa systemowego, jak i indywidualnie każdego banku, jako uczestnika rynku usług finansowych. Źródłem sfinansowania tych dostosowań będzie głównie wynik finansowy banków. Nadmierne jego obciążenie spowoduje osłabienie zdolności sektora do

finansowania gospodarki oraz klientów indywidualnych i negatywnie wpłynie na dynamikę wzrostu całej gospodarki. Z uwagi na majątkowy charakter proponowanego podatku, jego wymagalność byłaby w mocy także w przypadku braku dodatniego wyniku finansowego.

W tym kontekście zwracamy uwagę na wyjątkową sytuację sektora bankowości spółdzielczej, stanowiącej istotny element polskiej gospodarki i sektora bankowego. Banki spółdzielcze, jak również ich banki zrzeszające stoją w obliczu największego wyzwania, polegającego na tworzeniu systemu ochrony instytucjonalnej (IPS), wymagającego ogromnych nakładów finansowych od jego uczestników w ramach wyżej opisanych procesów dostosowawczych. Banki spółdzielcze dysponują kapitałem, który oprócz relatywnie niewielkiej części pochodzącej z wpłat członków, składa się wyłącznie z nadwyżki finansowej wypracowywanej w ciągu roku obrachunkowego. Jest zarazem w 100 % polskim kapitałem w sektorze bankowym. Pomimo różnych trudności, banki spółdzielcze pozostają najbardziej zaangażowanymi podmiotami w finansowanie rozwoju lokalnych społeczności. Obciążenie sektora bankowości spółdzielczej podatkiem bankowym, chociażby poprzez opodatkowanie banków zrzeszających, osłabiłoby ten sektor.

Jak rozumiemy, intencją projektodawcy było wprowadzenie obowiązku podatkowego dla instytucji, których aktywa przekraczają 4 000 000 000 zł. Literalnie przyjmując zapis art. 5 ust. 1 aktywa banków spółdzielczych nie podlegałyby opodatkowaniu. W pełni doceniając proponowane rozwiązanie, zwracamy jednak uwagę, iż procedowany projekt nie uwzględnia struktury prawnej w jakiej funkcjonują banki spółdzielcze. Zgodnie z projektem opodatkowaniu podlegałyby aktywa ich banków zrzeszających, a z uwagi na fakt, iż banki spółdzielcze ustawowo zobowiązane są lokować wszelkie nadwyżki w bankach zrzeszających, w konsekwencji oznaczałoby pośrednie opodatkowanie instytucji, które zgodnie z intencją miały być zwolnione z ww. obowiązku podatkowego. W związku z powyższym, KZBS rekomenduje, co następuje:

Uwagi o charakterze szczegółowym:

1. Art. 5 pkt. 1 projektu proponuje się uzupełnić poprzez dodanie, że do podstawy opodatkowania, o której tam mowa: „*w przypadku banków zrzeszających w rozumieniu ustawy o bankach spółdzielczych ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, nie uwzględnia się aktywów stanowiących pokrycie środków zdeponowanych przez zrzeszone z nim banki spółdzielcze*”. Uzasadnieniem dla tej propozycji jest integralny charakter zrzeszeń banków spółdzielczych, w których banki z mocy ustawy zrzeszają się i nadwyżki wolnych środków finansowych utrzymują na indywidualnych rachunkach w banku zrzeszającym. Mechanizm ten powoduje przyrost aktywów banków zrzeszających, których wykorzystanie ograniczone jest jednak głównie do tworzenia rezerwy płynnościowej dla zrzeszenia, poprzez utrzymywanie ich w formie płynnych instrumentów finansowych. Stanowią one także indywidualną rezerwę płynności każdego banku spółdzielczego jako deponenta. Potraktowanie wskazanej kategorii aktywów banków zrzeszających związanych z sektorem banków spółdzielczych, jako podstawy opodatkowania projektowanym podatkiem, stanowiłoby formę dyskryminacji banków zrzeszających względem innych banków spółek akcyjnych, które nie są obciążone

odpowiedzialnością za usługi zrzeczeniowe w rozumieniu ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz.U. z 2014 r. poz. 109), a także dysponują całym bilansem bez ograniczeń, o których była mowa powyżej. Ponadto przychody z zarządzania środkami banków spółdzielczych zrzeszonych w danym banku zrzeszającym stanowią podstawę opodatkowania podatkiem CIT banku zrzeszającego, a także są głównym źródłem finansowania projektów prorozwojowych w ramach zrzeczeń. Pragniemy przypomnieć, że zrzeszone banki spółdzielcze w praktyce przekazują całą swoją nadwyżkę finansową na budowę funduszy własnych. Jest to w zasadzie jedyne źródło ich zasilania. Nie pomniejszenie w proponowany przez nas sposób, podstawy opodatkowania podatkiem bankowym banków zrzeszających, byłoby niewspółmiernym i niepowetowanym obciążeniem w istocie całego sektora polskich banków spółdzielczych.

2. W art. 11 lit. a proponujemy rozważenie, niezależnie od argumentacji przedstawionej w pkt. 1 niniejszego pisma, uwzględnienia wśród wymienionych tam okoliczności wyłączających pobór podatku bankowego, także realizowanie zatwierdzonego, w trybie art. 142 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2015 r. poz. 128 ze zm.) programu postępowania naprawczego. Bank zobowiązany do realizacji programu postępowania naprawczego jest bankiem dającym rękojmię stabilnego odbudowywania swojej ekonomicznej równowagi. Jedną z przesłanek odbudowy tej równowagi, leżącej także głęboko w interesie publicznym, a w szczególności interesariuszy całego sektora bankowego, jest realizacja jego wyniku finansowego. Uszczuplenie wyniku finansowego chociażby w niewielkim zakresie mogłoby burzyć przyjęty program i narażać instytucję finansową na ryzyko załamania i braku możliwości osiągnięcia celu określonego programem. W przypadku banku zrzeszającego, skutki te obejmowałyby także zrzeszone banki spółdzielcze. Realizacja programu naprawczego oznacza w każdym przypadku mniejsze przychody dla banku z uwagi na występowanie takich okoliczności jak określony, większy od średniego, udział w portfelu aktywów niepracujących, wyższy na ogół od przeciętnego poziom rezerw na należności (obciążających wynik finansowy) a także, uszczuplenie lub nawet rezygnację z niektórych, innych kategorii przychodów. Pobór podatku bankowego byłby w takich warunkach obarczony dużym ryzykiem osiągnięcia skutków odwrotnych do zamierzonych.

Mając na uwadze powyższe wnosimy o potraktowanie zgłoszonych w niniejszym piśmie wniosków jako żywotnie kluczowych dla utrzymania rozwoju i spójności sektora polskich banków spółdzielczych.

Do wiadomości:

Pan Wojciech Jasiński Przewodniczący Komisji Finansów Publicznych

NIKLES ZARZĄDU

mgr inż. Małgorzata Zabłowska